

§ 9. W skład departamentów, podanych w §§ 2, 3, 4, 5, 6 i 8, wchodzi sekretariaty obejmujące sprawy:

- a) planu prac i sprawozdań ogólnych z działalności departamentu,
- b) kontroli terminowości i załatwiania spraw departamentu,
- c) prowadzenia spraw sekretarskich, przyjmowania, rozdziału poczty, sprawy kancelaryjne,
- d) osobowe pracowników departamentu,

e) ewidencji wydawnictw i zbiorów dokumentacji departamentu.

§ 10. Szczegółowy podział czynności między departamenty i samodzielne wydziały oraz wydziały a także podział samodzielnych wydziałów i wydziałów na referaty ustala Prezes Urzędu.

§ 11. Podział bezpośredniego kierowania poszczególnymi komórkami organizacyjnymi pomiędzy Prezesem Urzędu i trzema wiceprezesami ustala Prezes Urzędu za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

1166

UCHWAŁA Nr 655 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 września 1951 r.

zmieniająca statut Państwowej Rady Telekomunikacyjnej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Państwowej Radzie Telekomunikacyjnej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 63) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W statucie Państwowej Rady Telekomunikacyjnej, stanowiącym załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie nadania statutu Państwowej Radzie Telekomunikacyjnej (Monitor Polski Nr A-67, poz. 788), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

- a) ust. pierwszy otrzymuje brzmienie:
„Do zakresu działania Rady należy opiniowanie w sprawach: prowadzenia jednolitej polityki telekomunikacyjnej, koordynacji zamierzeń poszczególnych resortów w tej dziedzinie oraz w sprawach zleconych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub Przewodniczącego Państwowej Rady Telekomunikacyjnej.“;

b) w ust. 2 pkt 2 wyraz „opracowuje“ zastępuje się wyrazem „opiniuje“;

c) w ust. 2 pkt 5 skreśla się wyrazy „opracowuje i“;

2) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Sekretariat Rady prowadzi Ministerstwo Poczty i Telegrafów. Pracami Sekretariatu kieruje sekretarz, wyznaczony przez Przewodniczącego Państwowej Rady Telekomunikacyjnej.“;

3) § 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uchwały zapadają większością głosów. W przypadku założenia sprzeciwu Przewodniczący Rady przedstawia sprawę Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub kieruje ją do ponownego opracowania w sekcji fachowej przy udziale członków Prezydium Rady, którzy złożyli sprzeciw, oraz przedstawiciela Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.“.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1167

UCHWAŁA Nr 660 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 września 1951 r.

w sprawie rzeziągnięcia na pracowników Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie przyznania dodatku przejściowego pracownikom zatrudnionym w niektórych ministerstwach, którzy przeszli do pracy w tych resortach nie otrzymawszy mieszkań w Warszawie.

W celu umożliwienia Ministerstwu Państwowych Gospodarstw Rolnych uzupełnienia obsady personalnej — na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

1. Pkt 1, 3, 4 i 5 uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie przyznania dodatku przejściowego pracownikom, zatrudnionym w niektórych ministerstwach, którzy przeszli do pracy w tych resortach nie otrzymawszy mieszkań w Warszawie (Monitor Pol-

ski Nr A-66, poz. 863) stosuje się odpowiednio do pracowników Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

2. Określony w uchwale Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. dodatek może być przyznany najwyżej 50 pracownikom.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1951 r. w stosunku do najwyżej 20 pracowników, a co do dalszych najwyżej 30 pracowników — od dnia 1 października 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1168

UCHWAŁA Nr 651 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 15 września 1951 r.

w sprawie dodatkowego pokrycia ze środków inwestycyjnych niektórych faktur i rozliczeń dotyczących planu inwestycyjnego 1950 r., a nie złożonych w bankach finansujących inwestycje w terminach ustalonych dla rozliczeń z planem inwestycyjnym na rok 1950.

Celem zapewnienia prawidłowego pokrycia ze środków inwestycyjnych faktur i rozliczeń dotyczących pla-

nu inwestycyjnego 1950 r., a nie złożonych w bankach finansujących inwestycje w terminach ustalonych dla

rozliczeń z planem inwestycyjnym na rok 1950 z przyczyn nie zawinionych przez wykonawców, dostawców lub inwestorów, postanawia się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego, dostawcy i inwestorzy, którzy z nie zawinionych przyczyn nie złożyli w bankach finansujących inwestycje faktur i rozliczeń refundacyjnych dotyczących planu inwestycyjnego na rok 1950 w terminach ustalonych dla rozliczeń należności z tym planem, złożą w terminie do dnia 31 października 1951 r. właściwym ministrom umotywowane wnioski o zezwolenie na pokrycie tych faktur i rozliczeń ze środków inwestycyjnych.

§ 2. Właściwi ministrowie, po przeanalizowaniu wniosków, o których mowa w § 1, zwrócą się w terminie do dnia 15 grudnia 1951 r. do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o pokrycie ze środków inwestycyjnych należności będących przedmiotem wniosków, które ich zdaniem powinny być pozytywnie załatwione.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu

z Ministrem Finansów do pokrycia z nie wykorzystanych środków inwestycyjnych planu inwestycyjnego 1951 r. należności zgłoszonych w trybie określonym w § 2.

§ 4. Do czasu otrzymania decyzji w sprawie złożonych wniosków zainteresowane przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego, dostawcy i inwestorzy wstrzymają się z dokonaniem odpisów omawianych należności na straty.

§ 5. Faktury za pochodzące z importu i wykonane w roku 1950 dostawy maszyn i urządzeń oraz dokumentacji technicznej zostaną pokryte przez banki finansujące inwestycje z pominięciem trybu ustalonego w §§ 1—4 ze środków planu inwestycyjnego na rok 1951 w trybie ustalonym dla pokrywania faktur za dostawy z importu niezgodne pod względem rzeczowym i finansowym z tytułami inwestycyjnymi.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1169

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 sierpnia 1951 r.

w sprawie finansowania zadań budżetowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Finansowanie zadań budżetowych zleczanych do wykonania przez jednostki budżetowe instytucjom, organizacjom społecznym, politycznym, gospodarczym, zawodowym, sportowym, kulturalnym itp., zwany w dalszym ciągu „organizacje“, może następować w drodze otwarcia akredytywy lub w drodze wypłaty zaliczki do rozliczenia.

§ 2. 1. Finansowanie zadań budżetowych w drodze otwarcia akredytywy następuje w tych wszystkich przypadkach, w których zlecane zadania mają charakter akcji planowanych na dłuższe okresy czasu, wymagających poważniejszych nakładów środków pieniężnych.

2. We wszystkich innych przypadkach, a w szczególności w tych, w których otwarcie akredytywy będzie uciążliwe ze względów technicznych (np. brak oddziału Narodowego Banku Polskiego w siedzibie organizacji), finansowanie zadań budżetowych następuje w drodze wypłat zaliczek do rozliczenia.

§ 3. 1. Akredytywy (zaliczki) pozostawia się w bezpośredniej dyspozycji tych organizacji, którym zostały zlecane do wykonania zadania budżetowe.

2. Jeżeli organizacja składa się z kilku lub więcej ogniw wzajemnie podporządkowanych, stojących na różnym szczeblu organizacyjnym, środki pieniężne na sfinansowanie zadań budżetowych, zleczonych do wykonania ogniom podporządkowanym, mogą być przekazywane w sposób określony w § 1 do dyspozycji ognia nadrzędnego celem dalszego rozprowadzenia pomiędzy ognia niższego rzędu. Rozprowadzanie środków pieniężnych przez ognia nadrzędne pomiędzy ognia podległe może się odbywać wyłącznie drogą przekazywania zaliczek.

§ 4. 1. Wysokość zaliczki (§ 2 ust. 2) określa jednostka budżetowa finansująca zadanie w zależności od istotnych potrzeb wiążących się z rozmiarem i przebiegiem realizacji zadania oraz w zależności od warunków zabezpieczenia sum, pozostających w przechowaniu organizacji.

2. Każdorazowa dalsza wypłata zaliczki może być dokonana po wyliczeniu się z zaliczki poprzedniej do wysokości 75% kwoty otrzymanej.

3. Zadania budżetowe mogą być finansowane również drogą wypłat zaliczek stałych.

§ 5. 1. Z otrzymanej akredytywy (zaliczki) organizacje rozliczają się z jednostkami budżetowymi zlecającymi w sposób stosowany przy tego rodzaju rozliczeniach przez jednostki budżetowe, określony w przepisach o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej (załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 listopada 1950 r., wydanego w związku z postanowieniami pkt 27 lit. j) uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie wstępnych wytycznych do zasad budżetu Państwa na rok 1951 — Monitor Polski Nr A-55, poz. 631).

2. Do ostatecznego rozliczenia po wykonaniu zadania organizacje dołączają szczegółowe zestawienie pozostałości zakupionych i nie wykorzystanych przedmiotów i materiałów. Nie zużytkowane przedmioty i materiały pozostają w dyspozycji jednostki budżetowej i powinny być zapisane do jej ksiąg inwentarzowych lub materiałowych.

§ 6. Określony w poprzednich paragrafach tryb postępowania w zakresie rozprowadzania kredytów na zadania budżetowe ma zastosowanie także w tych przypadkach, w których wykonanie zadania budżetowego zostaje zlecane przez jednostkę budżetową przedsiębiorstwu na rozrachunku gospodarczym.

§ 7. Finansowanie zadań budżetowych, zleczonych do wykonania przedsiębiorstwu na rozrachunku gospo-